

Cüneyt Hüseyin Şentürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.02.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam

Yaşlı adam elem içerisinde,
Sonsuzluğun eşiğinde,
Yarınları, benliğinde bir taş gibi.
Bakmaya çalışıyor geleceğe, yarınlara
Benliğindeki ağır yükle,
Umutsuzca, kaygılı ve acılı.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Adı yok

Sevge tohumları serpildi yüreklere,
Ayrılıklardaki hüznün için.
Yaşanmasın hüznler bir daha,
Ömür boyunca...

Beni onlarsız bırakan Batum'da.
Sesleri kulaklarımda daima,
Hüzünlü, gözlerim yaşlı,
Ama her zaman sevgi dolu...

Baharın uyanışı gibiydi evden ayrılışım,
Sessiz sedasız ama kararlı.
Gözlerim kör olmuştu dünyaya karşı,
Onlarsız...

Ama umutlar yeniden doğacak,
Yarın ki sabahlarda usulca,
Tıpkı güneşin gölgenişi gibi,
Yavaş ama sonsuz.

Her geçen gün sevindirdi beni,
Bayram çocuğu gibi sanki.
Bayramların en güzeliydi,
O kavuşma günü, o gün çok yakın,
Çok yakın....

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Ağustosun En Güzel Sabahı

O Sabah Ağustosun en güzel sabahıydı.
Güneş bir başka doğdu o sabah,
Sanki tüm insanlar mutlu ve güleçti
Yirmi Sekiz Ağustos Bin Dokuz Yüz Doksan beşte.
Yediğim, içtiğim şeylerin tadı bile farklıydı
O Ağustos sabahı.
Yiğitlerin yiğidi gelmişti dünyaya
Ağlayarak, ağlatarak.
İçimden bir parça koptu o gözyaşlarıyla
Hoş geldin oğlum dünyamıza sevgiyle hoş geldin
En güzel armağanı sen verdin varlığınla

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Aşkına

Hayatımın anlamısın,
Tıpkı sevdalı bir bakıştaki,
Tutku, coşku ve gizem gibi.
Hayata karşı duruşumsun, tutkumsun, aşkımsın.

İmkansızlıklara karşı durdum, çaresizlikler yaşadım.
Çelişkileri bir yumak yaptım.
Üzüntüleri bir halka gibi taşıdım boynumda.
Ama direndim yaşama, yılmadım.
Umutları besledim hayallarımle, bilgimle.
Süsledim yaşamın her anını sevgiyle ve sabırla.
Ben kazandım yaşamla olan kavgamı.
En büyük dayanağım kendim oldum.

Nasıl hissedersen yaşamı, öyle yaşarsın.
Ben seni yaşıyorum ve seni hissediyorum her an.
Unutma dostum.

Hayat mücadelesinde yalnız değilsin.
Ben varım,
Sevgilin, dostun, kocan ve aşkın.
Seni sevdim gönülden,
Ve unutmaki seni hep seveceğim.
Ta ki son nefesime kadar.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Aşkın Gözyaşları

Kim her sabah doğan güneşe hayran,
Kim çok güzel açtı diye gülü alkışlar,
Aslında ilahi bir işaret, bir çağrı, hediyedir bu yaratandan,
Hayata, bedenimize, ruhumuza.

Ne kırdaki çiçek ne de gökteki ayız,
İnsanız, düşünen, seven, üzülen, ümitle hayata bağlanan,
Nedir bizi biz yapan, insan yapan,
Mağaradan çıkaran, uzaya gönderen, okyanusları aşırta,
Atomu parçalatan, herkesi gizli hazine yapan,
Aşktır aşk...

İrmaklar kurusaydı deniz olmazdı,
Allah'ı Allahtan istemeseydik aşk olmazdı,
Aşk için akan gözyaşı olmasaydı cennet olmazdı,
Aşk muteber olmasaydı Adem ile Havva'yı yaratmazdı.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Ayrılık Vakti

Ayrılık vakti geldi hazanla,
Burnumuzda hasret kokusuyla.
Veda vakti geldi alacakaranlıkta,
Yaşlı gözlerimizden akan yaşlarla.

Dokunaklı geliyor ayrılıklar artık,
Doyamıyorum sana sadece yaz aylarında.
Biliyorum hayat bir döngü,
Bahar da gelecek yaz da.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Çocukluğum

Evde bir çekmecede buldum çocukluğumu,
Uzun süre haber alamadığım,
Siyah beyaz fotoğrafta çerçevelemiş çocukluğumu.

El yazısıyla yazılmış iyi dileklerde,
Kalpte ayrılan beyaz sayfalardaydı çocukluğum,
Bizi biz yapan sözlerden, satırlardan harmanlanan anı defterindeydi.

Hafızamın ihmâkârlığı vardı elbet dostlara karşı,
Bir ara duraksadım anılara uğurlanmış dostlara bakarken,
Nisanın üçünde, kırk sene sonrasında hasret bitti,
İkinci çocukluğumuzu yaşıyoruz şimdi aynı coşku ve artan sevgiyle.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Kavuřmak

řiiirlerde gizlenmiř Őanki tűm Őevgi Őűzcűkleri.
Yűreęimde kabaran Őevgi cořkusu řiiir mırsalarında Őanki.
Őevgimi anlatmak istiyorum ęaresizlik ięerisinde,
Őűzcűkler akıp gidiyor kalemin ucundan sorgusuzca, ięten.

Ama hangisi daha iyi anlatıyor sana olan aşkıımı.
Eęer iki seven kavuřursa ayrılmamak űzere,
Bunun adına mutluluk derlermiř.
Ben kavuřtum sana ilk gűrdűęűm anda...

Cűneyt Hűseyin řentűrk

Kendime

Yenilemeliyim kendimi,
Tüm gizli kalmış düşüncelerimi
Sevgimi, aşkıma, umutlarımı,
Bana ait olan her şeyi

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Kır evi

Kır evine dönüyor köylü adam
Başında beyaz kasketi
Sirtanda umut küfesi
Gönlünde biri tutam sevgiyle

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Merhaba Baba

Gözlerindeki gülümsemeyi özledim,
Kalbindeki iyiliđi, güzelliđi özledim.
Gelin nasıl, torunlar nasıl deyişini özledim.
Özledim seni baba, hem de çok.
Bak şiir yazdım sana, sonsuz ol diye,
Hep yanımızda ol diye.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Ođluma

Dünyamıza hoş geldiğin gündü Ağustosun yirmi sekizi,
Ta on sekiz yıl önce,
Bugün ise Eylül'ün üçü,
Tam on sekiz sene sonrası,
Yaşam yolculuğuna başlayacağın gün,
Seni daha çok özleyeceđimiz gün,
Aklımızın kalbimizin seninle daha fazla olacağı gün,
Bir şey diyeyim oğlum sana,
Keşke büyümeseydin,
Hep küçük kalsaydın da uçmasaydın baba ocağından.
Ne yapalım eskidik zamanın gerisinde,
Dokunaklı geliyor artık ayrılıklar,
Ne yapalım büyüdü gitti diyeceđiz,
Burnumuzda hasret kokusuyla...

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Sana Hasretle

Sana sesleniyorum, seni sevdiğimi,
Söylemek istiyorum, elini tutarak.
Bu yabancı insanların arasında.

Bazen çok yalnız, bazen umutsuz,
Ve çaresiz.
Sen olsaydın, olmazdı yalnızlık, umutsuzluk,
Ve çaresizlik.

Varsın kasvetli olsun şehir, dar sokaklar,
Köhne binalar.
Yeter ki sen olsan yanımda.

Senin o sıcak nefesin, o gülüşün,
Sevgin yeter bana, gerisi hikaye.

Cüneyt Hüseyin Şentürk

Vedalařma

VEDALAŐMA

Sende acelecisin benim gibi,
Herřey olsun bitsin istersin acı da olsa tatlı da olsa...
Ama bu sefer de çok acele ettin baba,
En azından birkaç kelime söylersin diye çok bekledim.
Ama hiçbir şey söylemedin giderken.

Hep kapıdaydı gözüm belki çağırırlar diye.
Ama ne onlar çağırdı ne de sen.
Acele ettin babacığım bu sefer çok acele ettin.
Oysa ki vedalařmaları severdin sen, yüzün gülerdi...
Bende senin gibiyim baba,
Vedalařmalarda hep içim ağlardı yüzüm gülse de..

Hep sorardın, işimi-gücümü, torunları ve gelini...
Hatırlar mısın en son 23 Nisanı sormuştun,
Bu 23 Nisan mızıkçılık yaptım baba,
36 yıla inat kutlamadım doğum günümü.

10 Nisan 2005, bugünde sormadın hatırımı,
Ne oldu baba bir yere mi gideceksin yoksa.
Konuşamadık, bakışamadık bu sefer,
Gerçi bir daha ki seferi yok ya bu işin.

Çok zoruma gidiyor baba,
Cümleler boğazıma takılıyor, yutkunamıyorum,
Gözyaşlarım direniyor düşmemek için,
Artık kimse sormuyor "baban nasıl diye".

Cüneyt Hüseyin Şentürk